

**نویسنده :** ایریک بویهم «Eric Boehm»

**منبع و تاریخ نشر :** انتی وار «2020-02-11»

**برگردان :** پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

[16]-----

## آمریکا از تلاش برای تعریف موفقیت در افغانستان دست برداشته است

*America Has Given Up Trying To Define Success in  
Afghanistan*

بازرس ویژه بازسازی افغانستان به کمیته سنا گفت: "بیشتر [شاخص]  
های موفقیت در حال حاضر طبقه بندی شده اند ، یا ما آن را جمع آوری  
نمی کنیم."

*Most of the [indicators] of measuring success are now "  
classified, or we don't collect it," the special inspector general  
for the Afghanistan reconstruction told a Senate committee*



ایالات متحده از سال « 2001 » بیش از ( 64 ) میلیارد دلار برای بازسازی نیروهای نظامی و پلیس افغانستان هزینه کرده است - اما به معنای واقعی کلمه هیچ راهی برای مالیات دهندگان آمریکایی وجود ندارد که بدانند آیا سرمایه گذاری آنها ارزش آن را داشته است یا خیر.

**"جان سوپکو،** بازرس ویژه عمومی در تلاش برای بازسازی افغانستان روز سه شنبه به اعضای کمیته امنیت داخلی و امور مجلس سنا گفت:

« ایده ویا نظر در کشور چنین است ؛ که ما در نهایت امر باید یک دستگاه نیرومند نظامی و پلیس را که بتواند بدون حمایت امریکایی ها با طالبان و سایر گروه های تروریستی در افغانستان بجنگد و در نهایت افغانستان را از بازگشت در وضعیتی که بتواند بار دیگر زمینه پرورش تروریسم را مساعد سازد بازدارد، داشته باشیم .»

البته که داشتن اهداف چیزی است ؟ اما (19) سال بعد از طولانی ترین جنگ امریکا در افغانستان حتی شواهد اندکی مبنی به دسترسی به اهداف از قبل تعیین شده دیده نمیشود ویا شواهدی وجود ندارد آنچه را که ایالات متحده میخواست به آن دسترسی حاصل کند وکنون ، همانطور که **سوپکو** (بازرس ویژه برای بازسازی افغانستان) روز سه شنبه به کمیته گفت : « به نظر نمیرسد که رهبران نظامی سیاسی ایالات متحده حتی راهی برای تعیین دقیق دستیابی به این اهداف داشته باشند . یعنی که راهی ندارند .»

به گفته **سوپکو** : حتی ابتدایی ترین نقاط داده ها (آمارها) در حال ملاحظه و مشاهده مبنی به عدم دسترسی ما به اهداف است .

**سوپکو** روز سه شنبه گفت : ما نمیدانیم که چند سرباز افغانی داریم ؟ یا که به چه تعداد سربازان افغانی حاضر در جبهه جنگ داریم ؟ از اینکه ما تا هنوز در تلاش آن هستیم تا بفهمیم چه مبلغی را برای معشیت آنها باید پرداخت کنیم ؟ یا در واقع چه تعداد پلیس در افغانستان وجود دارد؟ آیا این خود یک دانش ویا آگاهی موشکی (سریع خیز و افزایش ناگهانی) نیست؟ اما در ظاهر همه چیزها مخفی ؛ طبقه بندی شده است و من نمیتوانم در این مورد بشما بگویم که نتایج ویا پیامدها چیست ؟

اینکه ایالات متحده به دنبال سرکوب ویا فرونشاندن اطلاعات منفی در مورد جنگ به ظاهری پایان در افغانستان است ؛ که کدام خبر جدیدی برای کسی نیست ، از اینکه همه به گزارشات بمب گونه و تعجب آور در واشنگتن پست آشنایی نداشته باشد ؛ گزارشات منتشر شده واشنگتن پست در ماه دسامبر که حاوی بیش از (2000) صفحه از مجموعه مصاحبه های انجام شده توسط دفتر **سوپکو** با افرادی که نقش مستقیمی در جنگ داشتند

یعنی از جنرال ها و دیپلمات ها گرفته تا امدادگران و کارمندان افغانستان را بدست نشر سپرد. این اسناد داخلی تصویری از تلاش های ملت سازی را در این کشور نقاشی میکنند و یا که رازی را پیرامون آن بر ملامیسا زد از اینکه مقامات مسول فاقد اهداف مشخصی در این مورد اند. جنگی که در آن به ملیارد ها دلار هدر رفت و هزاران نفر زندگی خود را بیهوده از دست دادند؛ حالانکه در جهت بهبود وضع امنیت در افغانستان کار کمتر صورت گرفت و خستگی برای فراهم اوری امنیت گذاشته نشد. و از سوی هم؛ همه مقامات مسول ایالات متحده عمداً کنگره و مردم امریکا را در تاریکی و گمراهی مربوط به این با تلاق قرار دادند. جلسه روز سه شنبه در پناسخ به گذارش واشنگتن پست فراخوانده شد و یا که در اجندای جلسه پناسخ به سوالاتی از **سوپکو** به حاضرین جلسه بود که صورت گرفت.

این تصویر نقاشی شده را مبنی بر تلاش جنگ امریکا که به شدت از خستگی اجرای ماموریت مختل شده و از عدم دسترسی و یا فقدان اهداف واضح و قابل تحمل رنج می برد **سند ران پاول** سناتور جمهوریخواه که در جلسه استماعیه پیرامون گذارش **سوپکو** فراخوانده شده بود با در نظر داشت توضیحات روشن مقالات افغانستان منتشر شده در واشنگتن پست گفت: «انجام هیچ کاری دیگر گزینه ای برای هیچ سناتور یا عضو با وجدان کنگره نیست؟»

در حالیکه کمبود ایده برای چگونگی تلاش های بازسازی امریکا در افغانستان وجود ندارد. **پاول** روز سه شنبه گفت «که اعضای کنگره باید بعد از گذارش واشنگتن پست کل پروژ را با شک و تردید مشاهده کند.»

**وی گفت:** "سوال بزرگتر این است که آیا باید در تلاش برای ایجاد کشورها باشیم یا خیر."

در حالی که گذارش پست واقعاً تکان دهنده بود، اما تا حد زیادی تأیید کرد که دفتر بازرس ویژه سالهاست که گذارش می کند. یعنی که به ارتباط این کشور از سال (2008) تاکنون بیش از «600» ممیزی یا بررسی را منتشر کرده است و بارها زنگ هشدار دهنده را در مورد حساب گمراه کننده ایالات متحده از تلاش برای ایجاد کشور به صدا در آورده است.

به عنوان مثال، در سال (2014)، آژانس توسعه بین المللی ایالات متحده گزارشی را منتشر کرد که ادعا می کرد (3) میلیون دختر افغان و (5) میلیون پسر افغان از مجموع کل (900000) پسران و دختران واجد سن و سال مکتب در دوران زمامداری طالبان در مدرسه شرکت می کردند. دفتر بازرس کل دریافت که ایالات متحده به سادگی در حال تکرار

ادعاهای دولت افغانستان در مورد ثبت نام در مدارس بوده است و به دنبال تأیید کل این موارد نبوده است که حتی وزارت معارف افغانستان نیز مورد سوال قرار داده بود.

یکی دیگر از ممیزی‌ها یا بررسی‌ها در مورد بیش از یک میلیارد دلار بود که ایالات متحده برای حمایت از "برنامه‌های قانون" در افغانستان هزینه کرده بود. این خود تکان دهنده است، که از حساب‌برسان دریافتند که پیشرفت فقط کند نیست بلکه به سمت عقب می‌رود. در سال «2009»، استراتژی کلی قانون در آمریکا در افغانستان شامل «27» معیار عملکرد بود. تا سال «2013» این معیارها لغو شده بودند، و تعیین و یا تشخیص اینکه برنامه‌ها موفق بودند یا نه، غیرممکن است.

این ممیزی یا بررسی بخشی از روند نگران‌کننده است. هنگامی که پیشرفتی برای نشان دادن وجود نداشته باشد، استراتژی آمریکا در مورد افغانستان برای جلوگیری از عدم پیشرفت است.

روز سه‌شنبه، **سوپکو** به کمیته گفت: که هر دو دولت آمریکا و افغانستان به طور فزاینده‌ای در حال طبقه‌بندی اطلاعاتی هستند که حساب‌برسان با دید آنها را بررسی کنند تا مشخص شود پیشرفت در حال انجام است یا خیر؟

یکی از جدیدترین گزارش‌های دفتر وی، به کاهش تعداد ماوریت‌های مستقل که نیروهای ویژه افغانستان انجام داده‌اند، پرداخته است. **سوپکو** به کمیته گفت که مراقب آن متریک باشید.

**سوپکو** به کمیته گفت: "من شرط بندی نمی‌کنم، اما شرط می‌بندم که سه ماهه بعدی آن بانک اطلاعاتی طبقه‌بندی شوند." "هر وقت چیزی را پیدا می‌کنیم که به نظر می‌رسد منفی است، طبقه‌بندی می‌شود یا دیگر به آن حکم نمی‌دهد."

سناتور جاش هاوولی (R-Mo) برای پرسیدن یک سؤال اساسی متوقف شد: "مردم، یا این کنگره - که قرار است نظارت داشته باشد، چگونه است؟" اگر نداریم، چگونه پیشرفت خواهیم کرد. دسترسی به داده یا معیارها؟

**سوپکو** آهی کشید. "این همان نکته‌ای است که ما در طی پنج یا شش سال گذشته سعی در ایجاد آن کرده‌ایم."

----- **با تقدیم سلامها «2020-02-14»**

